

SLOVENSKI VESTNIK

CELOVEC
TOREK
15. NOV.
1988

Letnik XLIII.
Štev. 53 (2413)

Izhaja v Celovcu
Erscheinungsort
Klagenfurt

Poštni urad 9020
Celovec
Verlagspostamt
9020 Klagenfurt

Cena: 7 šil.
700 din
P. b. b.

Bilanca 1938–1988

Slovenska prosvetna zveza je svoj letošnji osrednji koncert posvetila spominskemu letu, torej 50-letnici dogodkov leta 1938 in posledicam, ki segajo vse do danes.

Prireditev je bila v Mladinskem domu SŠD v Celovcu. Sodelujoče skupine, pevski zbori in ansambli (na zgornjem posnetku sestri Velik) so spored vsebinsko prilagodili spominskemu letu, v diskusiji pa so Reinhold Henke, dr. Peter Kreisky, dr. Marjan Sturm in univ. prof. dr. Peter Gštettnar (z leve proti desni) to obdobje osvetlili s politično zgodovinskega vidika. Več na 2. in 3. strani.

M. Potrč sprejel koroške Slovence

Predsednik Skupščine Socialistične republike Slovenije Milan Potrč je pretekli teden sprejel oba predsednika osrednjih slovenskih organizacij na Koroškem dipl. inž. Feliksa Wieserja (ZSO) in dr. Matevža Grilca (NSKS) na informativni razgovor. Ta je potekel v odprtem vzdušju, oba predsednika pa sta Potrča seznanila s težko situacijo, v kateri se nahaja slovenska narodnostna skupnost na Koroškem po sprejetju ločitvenega šolskega zakona s strani avstrijskega parlamenta.

Včeraj popoldne pa je na povabilo predsednika slovenske skupščine v Ljubljano prispela 14-članska delegacija koroškega deželnega zbora, ki jo vodi njen predsednik Josef Schantl. Koroška delegacija je takoj po prihodu v Ljubljano imela razgovor v prostorih skupščine, danes pa se program nadaljuje z obiski tovarne „Konus“ v Slovenskih Konjicah in tovarne „Unior“ v Zrečah. Za 13. uro je napovedana tiskovna konferenca obeh predsednikov. O obisku koroške delegacije v Sloveniji bomo obširneje poročali v naslednji številki.

Hawličkova klonila: politiki v komisiji...

Zvezna ministrica za pouk dr. Hilde Hawliček je klonila pod pritiskom koroških strank in privolila v politizacijo zvezne šolske komisije, ki spremlja novi šolski zakon za Koroško.

Kot je Slovenski vestnik že poročal, sta tako deželna vlada kot tudi koroški deželni zbor v zadnjih tednih s soglasno sprejetimi sklepi od ministrice zahtevala, da je treba z glasovalno pravico v komisijo vključiti tudi zastopnike v

koroškem deželnem zboru zastopanih strank.

Deželni glavar dr. Peter Ambrozy je ob obisku na Dunaju pretekli petek to zahtevo dosegel. Izjavil je, da mu je ministrica zagotovila, da bo uradna Koroška še ta teden dobila poziv, da imenuje zastopnike strank v to komisijo.

Ugoditev pritiskom koroških strank ne pomeni samo totalno politizacijo te do sedaj strokovne komisije,

temveč tudi enostransko razdiranje sporazuma med zveznim ministrstvom za pouk in koroškimi Slovenci o sestavi komisije ter enostransko rušenje enotretjinske paritete, ki je bila pravtako dogovorjena med predstavniki koroških Slovencev in zveznega ministrstva za pouk.

Zveza slovenskih organizacij na Koroškem je včeraj ostro protestirala proti odločitvi ministrice Hawličkove in poudarila, da gre v tem pri-

meru s strani koroških strank za načrtno rušenje zvezne šolske komisije. Nadalje je napovedala, da bo potrebno, da Slovenci nanovo proučimo situacijo in da je treba razmišljati o smislu nadaljnje udeležbe slovenskih strokovnjakov v tej „polit-komisiji“.

„Z vključitvijo je postalo tudi očitno, da hočejo koroške stranke komisijo izrabiti za zagotovitev segregacije na šolskem področju“, je rečeno v izjavi ZSO.

Ropar pobegnil s 662.000 šilingi

V ponedeljek je žandarmerija še vedno iskala maskiranega roparja, ki je v soboto vdrl v podružnico Posojilnice-Bank Zila v Ločilu (slika) s pištolo grozil poslovojni Johanu (Janku) Warumu, streljal v tla, Waruma udaril ter ga prisilil, da mu je izročil denar iz trezorja. Maskirani ropar je pobegnil s 662.000 šilingi.

Slika: G. Eggenberger

PREBERITE

- 2 ÖIE trn v peti Aloisa Mocka?
- 3 Meissner-Blau in Geyer odstopila, Wabl novi predsednik zelenih.
- 4 Heute im SV: Die „Reichskristallnacht“
- 5 Dr. Walzl: O preganjanju Židov in Slovencev na Koroškem
- 6 Jubilej Kluba slovenskih študentk in študentov na Dunaju
- 7 Die Lausitzer Sorben und ihr Theater
- 8 SAK pod 23: sezona brez poraza!

Z novo serijo občinskih portretov „Slovenski vestnik“ povezuje tudi predstavitev časopisa širši javnosti, tako slovensko kot tudi nemško govoreči. Uredništvo ter izdajatelj lista, Zveza slovenskih organizacij, zato vabita občane Borovelj na

VESTNIKOV VEČER VESTNIK-ABEND

v torek, 22. novembra 1988, ob 19. uri
am Dienstag, 22. Nov. 1988, um 19 Uhr
v restavracijo Škerjanec (prej Mlečnik)
im Restaurant Škerjanec (früher Mlečnik)
v Kožentavri/in Kirschentheur

Pripravili Vam bomo kratek kulturni spored, po predstavitvi časopisa pa bo z uredniki in predstavniki izdajatelja možnost za diskusijo o perečih vprašanjih.

Die Redaktion des „Slovenski vestnik“ lädt die Ferlacher Gemeindebürger/innen zum „Vestnik-Abend“ recht herzlich ein. Zu Beginn gibt es ein kurzes Kulturprogramm, danach erfolgt die Präsentation der Zeitung mit nachfolgender Diskussion zur Zeitung aber auch zu aktuellen (kommunal-)politischen und wirtschaftlichen Fragen.

Vsi prisrčno vabljeni

KOMENTAR

dr. KRISTIJANA SCHELLANDRA

NEVARNA IGRA

V zadnjem času je postalo že kar vsakdanje, da Avstrija z nevtralnostjo, h kateri se je po drugi svetovni vojni z najmočnejšimi mednarodnopravnimi obveznostmi trajno priznala, ravna skrajno brezbrizno in lahkomiselno.

Medtem ko se npr. vse druge nevtralne evropske države do pristopa k Evropski skupnosti izjavljajo zelo zadržano, saj voditelji te skupnosti zelo jasno govorijo tudi o njenih vojaških in varnostno-političnih vidikih, nekateri avstrijski politiki nevtralnosti domala niti ne pojmujejo več za resen vzrok za razmišljanje.

Avstrijska prodaja orožja, v katero so vpletene tudi podržavljene firme, je bila s stališča nevtralnosti že vedno vprašljiva in končno je postala tudi predmet sodnih procesov.

Najnovejši primer je brezbrizno (ali celo zavestno provokantno?) agiranje obrambnega ministra Lichala v zvezi z načrtovanim nakupom raket tipa „Milan“, čeprav državna pogodba o tej problematiki vsebuje precej jasna določila.

Očitno nekateri politični krogi v državi z nevtralnostjo ravnajo tako kot koroški nacionalisti s 7. členom in dvojezičnim šolstvom po letu 1945: dokler se niso počutili varne, so bili mirni, potem pa se je začelo izpodkopavanje in teptanje pravic in ustavnih določil.

Toda igra z nevtralnostjo je nevarnejša, kajti tukaj nimamo opravka s šibko narodno manjšino, temveč z globalno varnostno-politično vpletenostjo in interesi velikih sil. Tega naj bi se Mock, Lichal in drugi nekoliko bolj zavedali.

Gospodarska zveza: Smollejev „solo“...

NSKS je minulo soboto na pobudo Karla Smolleja ustanovil svojo „Slovensko gospodarsko zvezo“. Čeprav so nekateri navzoči poudarjali, da bi bilo treba ustanoviti skupno združenje, se Smolle in drugi proponenti očitno niso hoteli odreči svoji organizaciji. Izvolili so tudi odbor, v katerem so tudi taki, ki so se „izkazali“ že pri boroveljski aferi: za predsednika je bil izbran Franz Rutar, odbor-

niki pa so Kapun, Breznik, Lomschek, dr. Koren, Gusti Zablatnik, Hedenik, eno mesto v odboru pa ima Zveza slovenskih zadrug. Nadzorni odbor sestavljajo Warasch, Kunčič in Habernik.

Tajnik ZSO dr. Marjan Sturm je izjavil, da bo Gospodarski odbor ZSO izdelal predlog, kako bi lahko ustanovili entono in skupno slovensko gospodarsko zvezo na Koroškem.

TRIBUNA BRALCEV

Odprto pismo Karlu Smolleju

Po tvojih „novih samogovorih“, „samohvalnih spevih“ in „napačnih navedbah tujega besedila“ (prepričaj se na posnetkih Koroškega radia ob 50. obletnici smrti Vinka Poljanca!) si s sobojevniki ubral spet „novo, nedogovorjeno, neenotno pot“ z vabilom k ustavnemu občnemu zboru „Slovenske gospodarske zveze Avstrije“, 12. listopada 1988.

Ker nisem pripravljen nosi-

ti nahrbtnika s „skalo“, ki si jo nam narodu naložil s tvojim podpisom „apartheida“ na Duanju, in z novimi zahrbtnimi dejanji, zvijačami in spletkami nalagaš še vedno nove kamne, sem nahrbtnik seveda odložil. Odložil sem ga, ker me je do skrajosti obremenil. „Onemogel sem“, kot je izrazil politolog Pelinka.

Zato ti pismo pošiljam neodprto nazaj.

Plesna šola Gregor Krištof

Zanikana dejstva

Kot smo že poročali, je občina Šentjakob proti glasovom Slovenske gospodarske skupnosti sklenila SPZ zaračunati „veselični“ davek za uprizarjanje Miklove Zale '87. S tem je ravnala v nasprotju od občine Škocijan, ki tega davka za uprizarjanje Velike puntarije v letu 1986 ni zaračunala. Tudi ugovor odbornika SGS Janežiča, da je SPZ del odhodka od pred-

stav namenila tudi za delovanje slovenske glasbene šole v Šentjakobu, so ostali odborniki „prezrli“. Davek je najmanj štirikrat večji od deželne podpore, ki jo prejema SPZ za letošnje delovanje. Občinski odborniki pa so ob tem tudi zanikali dejstvo, da so prireditve Miklove Zale '87 koristile tudi šentjacobskemu gospodarstvu in popularizaciji občine.

Informacijska služba za razvojno politiko trn v peti Aloisu Mocku?

MIHA PASTERK

Informacijske, izobraževalne in kulturne prireditve kakor tudi nadaljnje izobraževanje učiteljev in odraslih ter izdajanje „Razvojnopolitičnih poročil“ so dejavnosti za uresničitev postavljenih ciljev. Od leta 1985 dalje ima ÖIE svoje podružnice v vseh zveznih deželah. Med najaktivnejšimi je prav gotovo koroška podružnica s sedežem v Beljaku. Iz poročila mag. Monike Kircher-Kohl in dr. Andreje Kaltenbrunner na tiskovni konferenci v minulem tednu so razvidne raznovrstne dejavnosti v preteklem letu.

V sodelovanju s 500 učiteljicami si je razstavo „Otroci v Afriki/Afrika za otroke“ ogledalo okrog 150 razredov učencev. Nadaljnje težišče je bil „Razvojnopolitični teden na celovski univerzi“, povezan s številnimi predavanji med letom. Da je v javnosti

Informiranje javnosti o problemih „tretjega sveta“ (lakota, uboštvo, krivica), kritično presojanje avstrijske razvojne politike in prizadevanje za več solidarnosti s temi državami so težišča dela Informacijske službe za razvojno politiko (Österreichischer Informationsdienst für Entwicklungspolitik – ÖIE), društva, ki je bilo ustanovljeno leta 1978.

precej zanimanja za razvojno politiko, pa je razvidno tudi z več sto predavanj širom Koroške. Veliko pozornosti sta vzbudili plakatna akcija „Tretji svet je tudi naš svet“ in akcija inseratov v vseh javnih občilih.

Od vsega začetka so sodelavci ÖIE zelo kritično spremljali uradno avstrijsko razvojno politiko, kar pa je očitno trn v peti predvsem sedanjemu zunanemu ministru in predsedniku ljudske stranke Mocku. Zanj je informiranje javnosti o razvojni politiki razmetavanje denarja. Zato podpira predvsem takšne projekte, s katerimi

Slovenci – opomin in slaba vest!

Predsednik Slovenske prosvetne zveze Tomaž Ogris je na spominski prireditvi spregovoril o dogodkih leta 1938 in posledicah, ki jih je v tem krutem času doživljal slovenski narod. Iz njegovih izjav naj povzamemo glavne misli.

„V letošnjem letu so se vrstile 50-letnice spominov in opominov, obletnice dogodkov, ki so Avstrijo, Evropo, zlasti pa naš slovenski narod privedli v najbolj temačno, kruto in krvavo obdobje zgodovine. Nacifašistični prevzem oblasti in priključitev naše države k Hitlerjevi Nemčiji sta prinesli avstrijskemu ljudstvu nepopisno trpljenje, mnogim državljanom izgubo svobode, pregnanstvo, muke in smrt. Koroški Slovenci smo bili kot nearijska narodna skupnost izpostavljeni posebnim zasledovanjem.

Pot je vodila v brezno druge svetovne vojne. Mnogi Avstrijci v Hitlerjevi vojski niso služili kot po sili vojaki, temveč z vnemo in hrabrostjo, kot bi bila vredna boljše stvari. Pomagali so, da se je strašni režim razširil čez Evropo, da je mogel leta zavlačevati svoj propad in med vsem tem časom uničiti brezmejno število človeških življenj. Mnogi Avstrijci Hitlerju še danes očitajo, da se ni znal izkazati za največjega vojskovodjo vseh časov in je vojno izgubil. Ne mislijo pa, kako bi bilo, ko bi prav zaradi njihovega „izpolnjevanja dolžnosti“ zmagal...

To, kar je fašizem storil

Predsednik SPZ T. Ogris

človeštvu, ne sme biti pozabljeno! Dr. Herbert Moritz je dejal, da je važen nauk zgodovine ta, da upor proti barbarstvu ne sme pričeti šele takrat, ko je možno le še junaško mučeništvo...

Kaj so izsledki teh razmišljanj? Kako naj zaključimo leto spominov, leto opominov? Kako naj žrtve premagujejo preteklost?

Poskrbimo, da se bodo zacelile rane, da bomo preživeli kljub smrtnim udarcem! – Danes živimo kot opomintistim, ki bi si želeli, da nas več ne bi bilo, živimo kot slaba vest za tiste, ki so se pregrešili nad človeštvom in človečnostjo. Živimo predvsem zato, ker hočemo živeti!

Ob odkritju spomenika, ki naj bi na kraju nekdanje židovske molilnice v Celovcu opominjal na grozodejstva v kristalni noči in pozneje, so bile izrečene misli, ki jih ni moč preslišati, da živimo v času, ki povzroča skrb, otožnost in strah. Tudi koroški Slovenci tako občutimo.

...Koroški Slovenci imamo tudi danes dovolj prijateljev, ki jim miroljubno sožitje in strpnost niso prazna beseda. Tako kot je današnja prirediteljev mnogim v opomin, naj bo drugim v poklon.

ponovno izkoriščajo manj razvite države, Avstriji pa prinašajo dobiček. Varčevalna politika je Mocku dobrodošla prilagoditev, da prepreči delovanje informacijske službe. V ta namen so ukinili podporo in odpustili vse sodelavce. Namesto neposredne pomoči informacijski službi pa bo Avstrija podpirala razvojno politiko tako, da bo pomoč posredovala svetovnim bankam.

Kako načrtno skuša zunanji minister Mock onemogočiti delovanje ÖIE, je ne nazadnje razvidno iz pisma, ki ga je razposlal vsem deželnim vodjem ljudske stranke. Med drugim piše, da „glasilo

EPN (Razvojnopolitična poročila) propagira levo alternativno mišljenje in nadalje nima boljšega opravila, kot kritizirati olimpijske igre v Seulu in si razbijati glavo z uporabo kondomov prostitutk v Ugandi“. Zato Mock odločno zahteva spremembo razvojne politike.

Medtem so pri ÖIE zbrali nad 70.000 podpisov s pozivom, naj zvezna vlada odobri nadaljnjo pomoč tej organizaciji. Dejansko je odobrila 500 milijonov šilingov, vendar ne tej informacijski službi, temveč za projekte, ki so povezani z izkoriščanjem „Tretjega sveta“ in dobičkonosnimi posli podjetnikov.

Zato je poziv Pepa Mandla, ki je na tiskovni konferenci pozval zunanega ministra Mocka, naj se povrne h krščanskim načelom, na katera se vedno sklicuje, a se je po njegovem mnenju od njih že zdavnaj oddaljil, povsem upravičen.

OBZORNIK

Stane Dolanc o tajnosti dokumenta

BEOGRAD. Podpredsednik Predsedstva Jugoslavije Stane Dolanc je pretekli petek seznanil odbor delegatov skupščine Slovenije za celovito proučevanje okoliščin posledic sojenja četverici (Janša, Zavrl, Borštner in Tašič) v Ljubljani z vsebino in naravo dokumenta, označenega za vojaško skrivnost in strogo zaupno. Poudaril je, da gre za dokument o poveljanju in se nanaša na JLA. Povelja ne zadeva samo obrambne naloge, ampak tudi samozaščitne mere v JLA, ki se nanašajo na varnost vojaških enot in objektov.

Meissner-Blau in Geyer sta odstopila!

DUNAJ. Freda Meissner-Blau (slika zgoraj) je pretekli teden na tiskovni konferenci sporočila, da takoj odstopa od predsedstva kluba in da bo 30. novembra 1988 tudi vrnila svoj mandat v avstrijskem parlamentu. Vzrok za to tudi v zeleni frakciji presenetljivo odločitev je po njenih besedah treba iskati v političnem kot zasebnem presojanju. Posebno razočaranje je izrazila gleda zadržanja parlamentarecev večinskih strank, ki niso nič drugega kot sprejemalci ukazov. Iz dunajskih krogov Zelene alternative pa se je tudi izvedelo, da je samovoljno ravnanje državnega poslanca Karla Smolleja pri glasovanju o novem šolskem zakonu še vedno vzrok za konflikte znotraj zeleno-alternativnega gibanja. V nedeljo pa je javnost presenetil še odstop namestnika dr. Walterja Geyerja, ki je hkrati tudi vrnil svoj mandat v avstrijskem parlamentu. Na izredni seji je klub zelenih za novega predsednika izvolil Andreasa Wabla, ki je 8. junija v avstrijskem parlamentu glasoval za ločitveni šolski zakon!

Slovenščina v praksi

LJUBLJANA. Predsedstvo republiške konference SZDL Slovenije je razpravljalo o jeziku v teoriji in praksi. Jože Toporišič je s tem v zvezi dejal, da je enakopravnost slovenščine v praksi omejena in da še vedno velja načelo, po katerem ima jezik, ki ga govori več ljudi, tudi več pravic...

Vaclav Havel aretiran

PRAGA. Češkoslovaška policija je simpozij, na katerem so vabili češki disidenti, preprečila že ob otvoritvi. Varnostni organi so aretirali 20 sodelavcev, med njimi tudi znanega dramatika Vaclava Havela. Iz Avstrije se je sestanka hotel udeležiti bivši dunajski podžupan dr. Erhard Busek. Ko je izvedel za posredovanje policije, je udeležbo odpovedal.

Odstop po škandalnem govoru

BONN. Predsednik „Bundestaga“ Zvezne republike Nemčije Philipp Jenninger, ki pripada krščansko-demokratski stranki, je pretekli petek odstopil. Za to se je odločil zaradi masovnih kritik na račun njegovega škandaloznega govora, ki je bil namenjen spominu nacističnega pogroma proti Židom pred petdesetimi leti. Kritiki iz vseh strank so Jenningerju očitali, da se v svojem govoru ni jasno in odločno distanciral od preganjanja in uničevanja Židov in da je v svoj govor deloma nekritično prevzel terminologijo nacistov. Philipp Jenninger je že četrti predsednik „Bundestaga“, ki je moral predčasno prepuštili to funkcijo.

Uvedba večstrankarskega sistema?

BUDIMPEŠTA. Po zadnji seji madžarske vlade je pravosodni minister dejal, da načrt zakona o združevanju omogoča posameznikom, pravnim osebam in drugim organom, da ustanovijo družbene organizacije in politične stranke. Dodal je, da bo z morebitnim sprejetjem dokumenta parlament na decemberskem zasedanju tako rekoč sprejel možnost uveljavitve večstrankarskega sistema. Če bo parlament to reformo sprejel, je treba z uvedbo računati leta 1990.

Nad 500 obiskovalcev je prisostvovalo koncertu in podijski diskusiji v Mladinskem domu.

Zaskrbljujoča bilanca ob spominskem letu 1938–1988

Povsem neobičajnemu koncertu v Mladinskem domu je sledila diskusija o spominskem letu. Univ. prof. dr. Peter Gstettner, časnikar Reinhold Henke in dr. Peter Kreisky, član republiškega kluba „Nova Avstrija“ so spregovorili o „bilanci“ spominskega leta 1988.

MIHA PASTERK

Uvodoma je dr. Marjan Sturm opozoril na nekatere paralele med šolskim zakonom za Žide iz leta 1937 in novo ureditvijo dvojezičnega šolstva v letu 1988. Nadalje je poudaril, da se Avstrija v spominskem letu ni oddolžila slovenskim žrtvam, ki so v obojstranem odporu prispevali k porazu nacifašizma in osvoboditvi Avstrije.

Slovenci pa smo tudi sami v tem letu premalo opozarjali na krvni davek partizanskega odpora. Namesto rehabilitacije in priznanja so koroški partizani še danes „banditi“ in „izdajalci domovine“. Zato

je toliko bolj boleča ugotovitev o „70-letni konfrontaciji“, saj pomeni posmeh vsem borcem in izseljencem, ter vsem, ki si prizadevajo za uresničitev pravic.

Reinhold Henke je v svojem prispevku nakazal netoleranco, razne pojave desnega ekstremizma in napade na vse obrobne skupine. Najbolj zaskrbljujoče, je menil Henke, pa je, da se to pojavlja v krogu mladih ljudi. Narodno skupnost je pozval, naj bo samozavestna, saj samopomilovanje ne more doseči razumevanja.

Dr. Peter Kreisky je iz lastnih izkušenj v zvezi z informacijskimi prireditvami pred izvolitvijo Waldheima naštel vrsto zaskrbljujočih pojavov z

močnimi simptomi nacizma. Dejal pa je, da z obračanjem v stran problem ni rešen, temveč, da se je treba z njim zavestno spoprijeti.

Dr. Peter Gstettner je nakazal dva obraza Koroške, ki po eni strani obljublja „novi dialog“, po drugi pa ravna v duhu Arthurja Lemischa, da je za zavedence (die Verführten) časa samo eno življenjsko dobo.

Pomembno spoznanje ob zaključku diskusije je bilo, da bomo morali znotraj narodne skupnosti začeti razvijati koncepte o naši bodočnosti, ter iskati pot iz položaja, v katerem se trenutno nahajamo.

V kulturnem programu sta nastopala ansambla „Drava“ in „Trio iz Roža“, sestri Velik, pevska zbor „Podjuna“, in „Valentin Polanšek“ ter vokalni ansambel „Danica“.

O njegovem poteku bomo obširno poročali prihodnjič.

Tesna vez Šentprimož – Šentjur

26. oktobra 1988 se je delegacija iz Šentprimoža, v kateri so bili društveniki, predstavniki mladine, občine in borcev, pridružil pa se ji je tudi tajnik Zveze slovenskih organizacij na Koroškem, srečala s kulturnopolitičnimi in gospodarskimi organizacijami občine Šentjur pri Celju.

Že na sprejemu pri županu Gorjupu (slika zgoraj) je bila možnost za odprte pogovore o sodelovanju, ob tej priliki je župan posebej predstavil občino Šentjur, ki je ena iz-

med osmih občin v celjski regiji in ima preko 20.000 prebivalcev.

Nadalje so si ogledali tovarne Elegant/Toper, TOLO-tovarno lahke obute in Alpos, tovarno kovinskih izdelkov. Nato pa še keltske izkopenine na Rifniku.

Na zaključnem sprejemu je dr. Marjan Sturm predstavnikom iz Šentjurja razložil aktualno politično, gospodarsko in šolsko situacijo na Koroškem. Zahvalil se je za

prisrčen sprejem, še posebej predsedniku SZDL Mastnaku, ter predstavnikom društva Ipavec in mladine, ki so delegacijo spremljali. Na tem srečanju je bilo tudi veliko govora o 10-letnem kulturnem in mladinskem sodelovanju med Šentjurjem in Šentprimožom.

V želji, da bo to tudi v bodoče tako prisrčno, plodno in koristno za obe strani, se je srečanje končalo.

Dani

HEUTE
IMSLOVENSKI
VESTNIKDie Seite
für unsere
deutschsprachigen
Leser/innen

Die „Reichskristallnacht“

In der Nacht zum 10. November 1938 begann der Weg der deutschen Juden in den Holocaust. Millionen Glasscherben auf den Straßen trugen dieser „Nacht des Schreckens“, den verarmten Namen „Reichskristallnacht“ ein. Deshalb sprechen heute Historiker vom Novemberpogrom. Der Himmel über den Deutschen Reich – Österreich war durch den „Anschluß“ in März untergegangen – war rot, erinnern sich die Zeugen. Im ganzen Deutschen Reich fallen Angehörige der SA und SS und antisemitische Fanatiker über jüdische Einrichtungen her.

Jüdische Mitbürger werden ermordet, gefoltert, verhaftet und in Konzentrationslager gebracht. Die Synagogen und Bethäuser gehen in Flammen auf. Zeitgeschichtler sprechen von mehr als einhundert Toten und fast 30.000 Verhaftungen. Der Wahnsinn in Zahlen an Beispiel Wien: 42 zerstörte Synagogen, 27 ermordete Juden, ca. 7.000 Festnahmen, 4.063 Geschäfte werden geplündert. Allein in der Innenstadt werden 1.950 Wohnungen zwangsgeräumt.

Auch in Klagenfurt macht der SA- und SS Terror die Nacht vom 9. zum 10. November 1938 zur Schreckensnacht für jüdische Mitbürger. Das Bethaus in der Platzgasse wird zerstört, Juden werden verfolgt, erniedrigt, deportiert.

Der Vorwand für das unbeschreibliche Wüten gegen die Juden: am 7. November erschießt der 17-jährige Herszel Grünspan in Paris den deutschen Botschafter Ernst vom Rath. Der junge Jude hatte kurz zuvor von der Zwangsdeportation seiner Eltern von Deutschland nach Polen erfahren. Am 9. November stirbt Ernst vom Rath, Grünspan stirbt 1942 in einem Konzentrationslager.

Der 9. November ist für die NS-Führung ein besonderer

Tag. An diesem Tag im Jahre 1923 hatte Hitler im Münchner Bürgerhauskeller einen Putschversuch unternommen. Somit galt dieser Tag als Zeitpunkt der Machtergreifung durch die Nationalsozialisten.

Die NS-Führung feierte in München, als die Todesnachricht aus Paris eintrifft. Um 23.55 Uhr ergeht eine geheimes Fernschreiben des Berliner Gestapo-Chefs Heinrich Müller an alle Dienststellen des Deutschen Reiches. Darin werden die Aktionen gegen die Juden, die in kürzester Zeit stattfinden sollen, angekündigt. Telefonisch

wird die SA alarmiert. „Rache für den Mord an Rath“, „Tod dem internationalen Judentum“, lauten die Parolen.

Die Rache für den Mord ist jedoch ein Vorwand. Die Juden sollen aus dem Wirtschaftsleben ausgeschaltet werden. Das Pogrom sollte als spontane Reaktion der Bevölkerung dargestellt werden, war aber in Wahrheit schon lang und präzise organisiert. Die Vernichtungstruppen der Nationalsozialisten, die Gauleitungen hatten für die Nacht ein Uniformverbot erlassen, begannen zu toben. Sie brandschatzten, mordeten, prügeln und plünderten. Aufgestauter Neid auf fremdes Eigentum entlud sich in privaten Raubzügen. Von dieser Nacht an war die Terrormaschinerie des Dritten Reiches nicht mehr aufzuhalten. Der Holocaust der Juden hat begonnen. 1942 begann die Aussiedlung der Kärntner Slowenen...

Das ehemalige jüdische Bethaus in der Klagenfurter Platzgasse. An seiner Stelle wurde nunmehr eine Gedenktafel für die jüdischen Mitbürger errichtet.

1938–1988: Eine besorgniserregende Bilanz

Der Slowenische Kulturverband und der Zentralverband slowenischer Organisationen luden am vergangenen Sonntag zur Gedenkveranstaltung unter dem Motto „1938–1988: Eine Bilanz“. Dem völlig untraditionellen Kulturprogramm, das auch Gedanken zum Gedenkjahr 1988 enthielt, folgte eine Diskussion mit Univ. Prof. Dr. Peter Gstettner, dem Journalisten Reinhold Henke und Dr. Peter Kreisky, dem Mitglied des republikanischen Clubs „Neues Österreich“. Einleitend verwarf Dr. Marjan Sturm auf die Ähnlichkeit zwischen dem Gesetz für jüdische Kinder aus dem Jahre 1937 und der neuen Minderheitenschulregelung aus dem Jahre 1988.

Reinhold Henke zeigte einige rechtsextremistische Tendenzen von heute auf, die Anlaß zur Sorge geben, vor

allem auch deshalb, weil sie unter jungen Menschen Platz greifen.

Dr. Peter Kreisky sprach aus eigenen Erfahrungen in Zusammenhang mit Informationsveranstaltungen vor der Waldheimwahl, wo vieles, was verdrängt und vergessen war, wieder auflebte. Mit Wegschauen, so Kreisky, ist das Problem aber nicht gelöst.

Dr. Peter Gstettner zeigte einige Züge des Kärntner politischen Doppelspieles auf. Einerseits werden Versprechungen zum „neuen Dialog“ gemacht, andererseits wird

im Sinne von Arthur Lemisch versucht, „die Verführten zurückzuführen“. Gstettner verwies auch darauf, daß die Slowenen ihr Schicksal selbst in der Hand hätten.

Im Zusammenhang mit der Gedenkveranstaltung und Diskussion wurde erneut klar, daß im Gedenkjahr der Beitrag der Kärntner Slowenen im Widerstand zwar zum Ausdruck gebracht wurde, daß die Kärntner Partisanen jedoch bis heute nicht rehabilitiert wurden. Ist dies der österreichische Beitrag zur Versöhnung?

Ein Bruch des Übereinkommens

Die Entscheidung von Frau Bundesminister Dr. Hilde Hawlicek, nun auch Vertreter der Kärntner Parteien in die Schulkommission zu nominieren, stellt einen eklatanten und einseitigen Bruch des Übereinkommens mit den Zentralorganisationen der Kärntner Slowenen dar, heißt es in einer Erklärung des Zentralverbandes slowenischer Organisationen in Kärnten.

Architekt Rudolf Nitsch ob delu znanih umetnikov

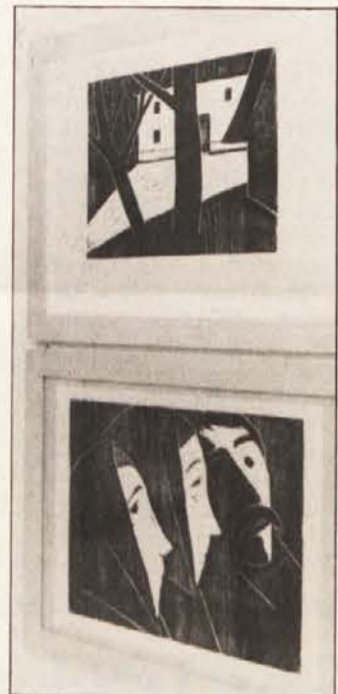
Galerija 61: Razstava v spomin Josefini Nitsch

Slika, risbe, grafike in skulpture, ki jih razstavljajo v Galeriji 61, so posvečene spominu njene ustanoviteljice Josefine Witsch. To je pregledna razstava del umetnikov, ki so v desetletju od 1961 do 1971 razstavljali v Galeriji 61. Žal je smrt prerano prekinila plemenito delo ustanoviteljice. Letos se je njen mož dipl. inž. arh. Rudolf Nitsch odločil Galerijo 61 spet odpreti in jo vključiti v razstavno dejavnost Celovca.

Ob delih (večina je v lasti galerije) poznavalec v hipu spozna, da gre za izbor del mojstrov iz treh sosednjih in drugih z dežel sveta, celo z Japonske, metropole modernih grafičnih stvaritev. Zato poznavalci likovne umetnosti te razstave ne bodo zamudili. Na ogled so dela mojstrov kot so Hrdlička, Hundertwasser, Jaki, Oman, Makuc, Krawagna, Mušič, Schmölzer, Hoke, Stupica, Berg, Spacal, Debenjak, Hagiwara in številnih drugih likovnikov, ki danes sodijo v sam vrh svetovne likovne umetnosti.

V katalogu, ki ga je galerija izdala ob tej priložnosti,

je Zoran Kržišnik med drugim zapisal, da je Josefina Nitsch s konceptom Galerije 61 pričela uresničevati idejo o prostoru Alpe-Jadran in Celovec postavila v mednarodno likovno prizorišče. To res enkratno razstavo si je možno ogledati do 23. novembra. A.K.

Slika W. Berga

Zgodovina Nemcev na Slovenskem

Konec oktobra so na Dunaju v prostorih Inštituta za vzhodno in jugovzhodno Evropo predstavili dokumentacijo „Zgodovina Nemcev na območju današnje Slovenije 1848–1941“ (izšla kot 13. knjiga, ki jih redigira dr. Walter Lukan). Izdala sta jo zgodovinarja dr. Helmut Rumpler s celovške in dr. Arnold Suppan z dunajske univerze. Knjiga je rezultat simpozija avstrijskih in slovenskih zgodovinarjev, ki so pred štirimi leti v Celovcu razpravljali o isti tematiki. Med drugim vsebuje tudi prispevke dr. Janka Pleterškega in dr. Vladimira Klemenčiča.

Naša avtorja v reviji Prolit

Salzburška literarna revija Prolit je v zadnji številki, ki je izšla konec oktobra, objavil tudi dela Janka Mesnerja in Janka Ferka. Predstavlja ju z več pesmimi v izvirniku in v nemškem prevodu.

S tem uredniki nadaljujejo s svojim konceptom, namreč, da v revijo redno vključujejo tudi dela avtorjev slovenske in drugih narodnih skupnosti v Avstriji.

Kot je znano, je revijo lani začel izdati mladi Peter Kraigner, ki je v prvi številki predstavil Andreja Kokota. Razveseljivo je tudi, da je revija napredovala tudi s solidnim tiskom, kar ji omogoča natis zahtevnejših grafičnih stvaritev.

O izgnanstvu Judov in Slovencev na Koroškem

Na predavanju dr. Augusta Walzla, ki ga je imel preteklo sredo v domu Sodalitas v Tinjah, je bil s strani publike velik odziv. Slo je za predavanje o dogodkih leta 1938 in posledicah nastopa nacizma, konkretno pa za prikaz izgona Judov in izseljevanje Slovencev s Koroške.

ANDREJ KOKOT

Številno občinstvo, med njimi je bilo tudi mnogo bivših izseljencev in drugih žrtev fašizma, je pozorno sledilo izvajanju dr. Walzla, ki je v teku dveh ur objektivno prikazal dogodke pogroma proti Judom v tako imenovani kristalni noči, ki je bila pravzaprav pričetek javnega iztrebljanja pripadnikov judovske narodnosti.

Dr. Walzl je na osnovi raziskane dokumentacije razložil takratne dogodke, ki niso bili izraz neke emocije, temveč izvedba natančno izdelanih načrtov o iztrebljanju Judov. Dejal je, da so sprva pričeli s prefinjenimi pritiski na posameznike, posebno na premožne Jude, da se odrečejo svoje posesti s prodajo, kar naj bi javnosti

dajalo videz prostovoljnih odločitev, čeprav so ceno postavljali izsiljevalci, ki so hkrati s posebnim zakonom preprečili vsakršno transakcijo deviz v tujino, s tem pa tudi preprečevali izseljevanje. Predavatelj je tudi dejal, da večina Judov ni verjela, da lahko tako ravnajo z njimi, toda nacisti so svoj zločinski načrt izvajali dosledno in neusmiljeno.

Dr. Walzl je večji del svojega predavanja posvetil izseljevanju koroških Slovencev in pri tem vzpostavil analogijo z ravnanjem z Judi, saj je bil končni cilj isti, namreč „deželo napraviti nemško“ in jo „očistiti“ judovske in slovenske krvi. Na Koroškem je zaradi velikega števila Slovencev v sorazmerju z Judi stvar zahtevala še večje organizacijske priprave, katerih cilj je bil zadevo opraviti čim bolj diskretno. Pričelo se je z obljubo kulturne avtonomije koroškim Slovencev, kar je privedlo tudi do stoddotnega uspeha glasovanja koroških Slovencev za priključitev k Hitlerjevi Nemčiji. Toda takratno vodstvo koroških Slovencev (Tischler, Petek, Zwitter) je kmalu spoznalo neiskrenost nacističnih oblastnikov, katerih prva žrtev je postal takratni predsednik Slovenske prosvetne zveze Vinko Poljanec. Resnični načrt okupatorjev je bila izselitev 50.000 koroških Slovencev in koroško ozemlje naseliti z Nemci iz Kanalske doline in drugih področij.

Predavatelj prof. Walzl

Številni poslušalci so z zanimanjem sledili predavniku dr. Walzla. (sliki: A. Kokot)

Vemo, da je bil za izvedbo teh načrtov odgovoren Maier-Kaibitsch, ki je vplival tudi na usodo Slovencev južno od Karavank.

Dogodki, ki jih je opisal dr. Walzl, so bili večini udeležencev znani, saj so jih sami doživljali in občutili na svoji koži. Diskusija za tem, ki jo je vodil dr. Reginald Vospernik, je v glavnem potrdila predavateljeva izvajanja, pretežno pa se je dotikala časa po osvoboditvi in vse do danes, ko še ni poravnana moralna in gmotna škoda posameznikom kot tudi ne celotni narodni skupnosti. Diskutanti so prizadeto pripovedovali o postopanju z njimi ob vrnitvi iz taborišč v domovino, ko nekateri niso smeli na svoje domove, kakšne šikane so doživljali s strani oblasti v postopkih vračanja imovine.

Zanimivo je bilo tudi vprašanje, zakaj je tedanja inteligenca molčala in brezbržno gledala zločinsko početje nacistov. Odgovor je bil kratak in jedernat: inteligenca, zlasti učitelji, je bila že prej (ilegalno) na strani NSDAP. Med poslušalci je bila tudi gospa, ki je dejala, da so njeno družino pregnali partizani in tako skušala opravičiti zločine nad Judi in Slovenci. Tudi tu je bil odgovor jasan, namreč, da se je pač treba najprej vprašati, kdo je prvi pričel. Walzl je tudi brez prizadetosti odgovoril na vprašanje, kako so se v času nacizma obnašali Abwehrkämpferji, in če je zdaj po več kot 50 letih znano, koliko jih je sploh bilo, odgovoril, da so bili na strani Nemcev, da pa kljub prizadevanju števila udeležencev Abwehrkampfa tudi njemu kot zgodovinarju doslej ni uspelo ugotoviti, ker se deželni arhiv izgovarja, češ da ima podatke Abwehrkämpferbund, le-ta pa spet trdi obratno. V tem prikrivanju verjetno tiči resnica, katere nočejo objaviti in jo prikrivajo celo zgodovinarjem.

Predavanje dr. Walzla je bilo vsekakor objektivno in osnovano na znanstvenih raziskavah. Škoda je le, da ga ni slišalo več nemško govorečih, zlasti mladine, ki je o tem zgodovinskem obdobju vse premalo informirana.

V ZRCALU

Obnovljeno poslopje v Reitschulgasse 4

foto: V. Wieser

Nov kraj kulturnega srečanja

CELOVEC – Pred 11 leti je poslopje zapustil zadnji stanovalec. Mladinske organizacije so s podporo nekaterih posameznikov hišo spontano spremenile v „komunikacijski center“ ter zahtevale renoviranje in avtonomijo upravljanja. Z uradne strani za take potrebe najprej ni bilo poslušala – hiša je nadalje razpadala –, dokler se po dolgotrajnih političnih razprtijah na istem mestu ni rodilo novo prizorišče kulturnega srečevanja. Minuli petek so celovški župan Leopold Guggenberger, vodilni uradniki in kulturni referent Siegbert Metelko odprli obnovljeno hišo, v katero so investirali okoli 17 milijonov šilingov. Hiša bo na voljo vsem, ki bodo potrebovali prostore za kulturne prireditve, razstave, otroško gledališče in podobno. V njej so zgradili tudi dva ateljeja, prostor pa je dobila tudi dependansa tadžikijske

čajarne. Obnovljena stavba stoji v Reitschulgasse 4, med hišo umetnikov in mestno hišo, blizu celovškega mestnega gledališča. Metelko je ob otvoritvi dejal, da bi bilo potrebno obnoviti tudi poslopje v Teatergasse 4, kjer naj bi imele možnost delovanja tudi male gledališke skupine.

Montažne hiše na ogled...

CELOVEC – Na celovškem sejamskem razstavišču so v petek odprli tako imenovani center montažnih hiš. Vsi zainteresirani si primere tovrstnih enodružinskih hiš lahko ogledajo od ponedeljka do sobote. Ogled je ugoden tudi zaradi nanovo urejenih parkirišč, ki so v neposredni bližini razstavnega prostora. V razstavljenih hišah prikazujejo tudi dosežke pri proizvodnji stanovanjske opreme.

Don Juan je navdušil v Celovcu, Bilčovsu in v Globasnici

„AAC“ – Sadovnik posreduje

GLOBASNICA – Nad vse živo se je konec minulega tedna okoli 500 poslušalcev predstavila Slovenska pop-skupina „Don Juan“. Udeleženci – največ jih je bilo seveda v Globasnici – so se razveselili in zaplesali ob pesmih o Mandarini, vaškem mačku, osamljenih deklicah, o sinu, ki gre k vojaku itd., itd. Hkrati pa so bili koncerti tudi overtura za javno otvo-

ritev „AAC – Alpe-Adria Concerts“ – firme torej, s katero bo bivši predsednik Katoliške mladine Bernard Sadovnik posredoval predvsem ansamble iz Slovenije in Italije. S tem naj bi jim olajšal prodor v Avstrijo, društvom pa omogočil cenejše pogodbe z ansambli. Ob predstavitvi AAC so bili navzoči tudi globaški župan Sadjak in člani številnih ansamblov.

Bo celovška univerza prenehala delovati?

Že dalj časa so znana prizadevanja celovške univerze, tako za izgradnjo poslopja, kot tudi za namestitve več znanstvenega osebja. To velja še predvsem za gospodarske stroke. Do danes pa so bila vsa prizadevanja neuspešna in marsikdo je javno ali potihoma ta neuspeh povezoval tudi z jasnim stališčem znanstvenikov v diskusiji o novi ureditvi dvojezičnega šolstva.

Kako se je položaj celovške univerze dejansko zaostri, pa je najbolj razvidno iz sklepa univerzitetnega kolegija v minulem tednu. Po ponovnem spoznanju, da ministrstvo v nobenem oziru ni pripravljeno ustreči potrebam izobraževalne ustanove, je kolegij sklenil, da univerza s 1. decembrom za nedoločen čas preneha z delovanjem, če zvezni minister Tuppy v

naslednjih treh tednih ne bo sprejel njene delegacije na razgovore. Odločitev univerzitetnega kolegija je sicer v javnosti močno odjeknila, vendar je bil ta odmev pozitiven. Nenazadnje to pomeni, da naj politiki poleg lepih besed priznanja dejansko pokažejo, da jim je do svobodne znanosti, neodvisne od vsakodnevnih strankarskih stremiljenj.

Obletnica KSSŠ/D: 65 let – večno mladi

Klub slovenskih študentov in študentk na Dunaju slavi letos svojo 65. obletnico. To je priložnost, da se sedanji člani kluba tudi nekoliko seznanijo s preteklostjo svoje organizacije, hrati pa tudi povod za primerjavo in oceno dejavnosti slovenskih 'dunajskih' študentov včeraj in danes. 4. novembra sta bila prav v ta namen objavljena starešini in bivša predsednika KSSŠ/D, Feliks J. Bister in Franci Serajnik. Prvi je pomembno sousmerjal klubske dejavnost v času prehoda iz šestdesetih v sedemdeseta leta (Korotanski konflikt, otvoritev lastnih klubskih prostorov), drugi pa obdobje velike narodnopolitične aktivnosti kluba v drugi polovici sedemdesetih let (SOLKOM, odpor proti VGG, postavljanje dvojezičnih tabel).

Nekdanja predsednika Feliks J. Bister (levo) in Franci Serajnik.

V razgovoru z gostoma kajpada ni bilo slišati samo slavošpevov o sijajni preteklosti kluba; zlasti sedanji mladi člani so v razpravi samokritično priznali, da se je le težko navezovati na visoko stopnjo aktivnosti preteklih let in da jim marsikdaj primanjkuje ustreznih odgovorov na znano vprašanje: kako naprej, kar se najbrž zrcali tudi s Koroške.

Smo slovenski študentje torej v krizi? Franci Serajnik je na to vprašanje dejal, da za mladinsko delo ni posebnih 'receptov'. Že sam pojem mladinsko delo ni najboljše: uporabljajo ga ponavadi starejši, a mladina, „to smo mi sami“. Vsako obdobje ima svoje posebnosti, vsaka generacija svoje poglede in cilje in tako je tudi reševanje problemov različno. Dejavnost kluba in njegova privlačnost sta bili, je menil Serajnik, pred desetimi ali petnajstimi leti popolnoma drugačni kakor sta morda danes. „Tako je bil slovenski študentski klub simbol in jedro upora tako proti političnim in

narodnostnim razmeram na Koroškem kakor tudi proti tradicionalnim strukturam med Slovenci“, je svoj čas opisal Serajnik.

Res je, da je ta posebnost ustvarjala veliko stopnjo identifikacije članov s klubom, in nenazadnje sta mu s tem rastla ugled in kompetenca. Verjetno pa je tudi res, da mu danes manjka oboje. „Pogrešam, da klub ni več motor in nosilec novih pobud za koroško kulturnopolitično življenje“, je kritično ugotovil Feliks J. Bister. Vendar je sedanji vodja Dunajskega krožka in sekretar Avstrijske lige za človekove pravice posvaril tudi pred pretiranim in ponavljajočim „mletjem praznega manjšinskega mlina“, ki lahko ljudi tudi odbija. Dolgoletni vodja kluba je opozoril tudi na žalostno dejstvo, da se aktivni klubaši dostikaj več ne brigajo za stike s klubskimi starešinami (bivšimi člani, ki so odšli v poklic). Bister: „V našem času, ko nam je bilo zelo težko za denar, so nam našo dejavnost večinoma omogo-

čali starešine...“

Prav gotovo je to eden najpomembnejših in upoštevanih vrednih nasvetov, ki jih je bilo slišati na tem srečanju predstavnikov stare in mlade študentske (avant?)garde. Dejansko bomo slovenski študentje morali razmisliti o novih možnostih samofinanciranja svoje dejavnosti, saj danes osrednji organizaciji – kljub neštetim dogovorom – očitno nista več pripravljene omogočati nadaljnji obstoj in delovanje kluba. Človek gre s 65. leti ponavadi v pokoj in kot pokojnino prejema del tistega, kar je sam s svojim delom ustvaril. Organizacija, ki dopolni enako število let svojega obstoja in svoje dejavnosti, kajpada – niti v priznanje tistim, ki zanj delajo – ne prejme nobene nagrade. Nasprotno, iz generacije v generacijo se mora vedno znova bati in boriti za svoj obstoj. Kot bi bilo njeno delo tako nepomembno. Morda pa nekaterim tudi je! Vse najboljše, KSSŠ/D, in še na nadaljnjih 65 let – brez upokojitve...
I. Sch.

Poglobitev stikov

Mladinski dom Slovenskega šolskega društva ima že dolga leta dobre stike z domovoma Srečko Kosovel v Trstu in Simon Gregorčič v Gorici. Predvsem se na vsakoletnih seminarjih srečujejo vzgojiteljski kolektivi teh domov. Sodelovanje pa so razširili letos, ko so gojenci Mladinskega doma SŠD iz Celovca obiskali sovrstnike v Trstu ter jim v tamkajšnjem Slovenskem kulturnem domu zaigrali svojo predstavo „Atomske bombe ni več“. Ogedalo si jo je več kot 800 otrok in mladostnikov. Prišli so iz vseh okoliških krajev, nekateri kar s svojimi sošolci in učitelji, vsi pa dobro pripravljene na vsebino in najvažnejšo izpoved – za zagoto-

vitev miru na svetu.

Gostovanje in izvrsten obisk je s svojimi sodelavci organiziral župan občine Dolina Edvin Švab, ki je tudi ravnatelj slovenskega dijaškega doma v Trstu. Dijaki Mladinskega doma so ob nastopu v Trstu pridobili pomembno novo izkušnjo, hkrati pa prispevali k povezovanju in medsebojnemu poznavanju koroških in tržaških Slovencev. 22 gojencev v spremstvu vzgojiteljice Anice, Marije in Ede ter hišnika Ignaca, so si ogledali tudi slovensko srednjo šolo v Trstu ter druge ustanove.

Za konec pa še to: gojenci Mladinskega doma bodo s svojo mirovno igro gostovali tudi še na Koroškem.

MENJAVA DENARJA (VALUTE) dne 11. 11. 1988

		dobite (šil.)	plačate (šil.)
za 1 ameriški dolar	\$	12,00	12,60
za 1 angleški funt	£	21,60	22,80
za 100 franc. frankov	f	200,50	210,50
za 100 ital. lir	Lit	0,92	0,97
za 100 dinarjev	DIN	0,23	0,31
za 100 švic. frankov	sfr	826,00	846,00
za 100 holand. guldnov	Hfl	615,00	631,00
za 100 nemških mark	DM	694,00	710,40

Posredujeta: Posojilnica-Bank
Zveza-Bank, Celovec

LOTTO

2 3 23 32 34 35 (9)
Joker: 264118 b.j.

TOTO

112 X11 XXX 221
Stava: 2:1, 2:0, 1:5, 0:0 b.j.

SLOVENSKI VESTNIK

Izdajatelj in založnik:
Zveza slovenskih organizacij na Koroškem, 9020 Celovec, Tarviser Straža 16.
Uredništvo in uprava:
9020 Celovec, Tarviser Straža 16, tel. (0 463) 51 43 00-30/31/32/33/34, telex 42 20 86 ZSO. Glavni urednik: Ivan P. Lukan; urednika: Andrej Kokot, Andrej Mohar. Tisk: Založniška in tiskarska družba z o. j. Drava, Celovec – Borovlje.
Zastopstvo za Jugoslavijo: ADIT-DZS, Kardeljeva c. 8/II, p.p. 171 61000 Ljubljana. Letna naročnina: 300 avstr. šilingov; za Jugoslavijo 18.000 dinarjev. Oglasi: 1/1 stran 12.000 avstr. šilingov, za Jugoslavijo 1.500.000 dinarjev.

KAROLINA KOLMANIČ Izzvenela je pesem

„Torej ne sprejmeš?“
„Ne zamerite mi, če odločno rečem ne. Če bi živela še skupaj, bi bila morda pripravljena. Tako pa nikakor ne. Menim, da lahko žene na tistih predavanjih nadomestijo tudi starši. In to vi tudi tehnično najlaže izpeljete. Glejte, brez avta sem. V vse smeri sem vezana na javni prevoz. In še otroka bi morala jemati s seboj. Tega pač od mene ne more nihče zahtevati.“
„Vera, samo želeli smo, se pravi Emil je izrecno želel, naj grem k tebi.“
Vstal je in se zravnal. Njegova ponosna drža se tudi zdaj ni uklonila. In Vera je cenila takšne moške.
„Žal mi je, da vam nisem mogla ustreči. Pozdravite doma.“

„Na svidenje! Saj bom še prišel pogledat vnuka in...in za Emila več ne bom prosil. Po svoje imaš prav, če je najbolj človeško, pa ne vem.“

Vrata za njim so se zaprla. Ona je ostala sama. Skrušeno je lezla vase. Grizla jo je vest. Če bi ravnala drugače, bi jo tudi. Usoda postavi človeka pred dve možnosti, tako dvojezno, da sta lahko obe pogubni. Kdo ve, kako bi ravnala, če bi bil otrok zdrav ob njej? Morda je bil to le izraz njene slabe volje in zaskrbljenosti, ki sta jo predvsem psihično izčrpali. Ne, zdaj se je že toliko poznala. Končno ni bila več mladostno zaletava...

V ponedeljek je najprej poklicala bolnico. Nato jo je

presenetilo pismo, bilo je kratko, a povedalo je veliko.

Draga Vera!
Lepo poletje je za nami. Nikakor ne dopustiva, da takega ali še bolj sončnega za naju ne bi bilo. Ne bom ti pel visoko donečih ljubezenskih fraz. Prepričan sem, da sama čutiš, kaj mi pomeniš. Zato ne zameri, če te bom odslej še bolj pogosto klical.

Tvoj Drago
Klical jo je? Kdaj je že bilo? Takrat je bil Igor še zdrav. Najmanj dva tedna sta minila. Vedno je hrepeneče čakala, da jo tajnica v odmoru pokliče. Zadnje dni se je njeno hrepenečenje zlilo z drugim važnejšim pričakovanjem: glas iz bolnice. Kadar je razčlenjevala svoja čustva, ni bilo dvoma. Igor je

na prvem mestu, prerasel je vse ljubezni in vse druge želje...

Jesenski popoldan kot mnogo drugih. Ta je vendar drugačen. Vera je videla Igorčeka. Prišel je v spremstvu sestre v čakalnico. Smela ga je otipati, se prepričati, da je drobno telesce sicer nekam shujšano, a vendar njeno, mogoče danes bolj kot kdaj koli prej.

„Mami, bom šel danes s teboj?“

„Še ne, sinko. Samo še malo, še malo boš spal tukaj in potem greš zares domov.“

„Zakaj, mami? Ali me nočeš domov?“

„Zdravnik in sestra pravita, da moraš ozdraveti. Ali bi rad spet ležal doma?“

„Bi, mami, rajši pri tebi“, je zatrdil in v kotičkih oči so se že nabirale solze.

„Poglej, tole slikanico sem ti prinesla. Ko boš vse pregledal, pridem pote.“

Vzel je slikanico, jo začel hitro prelistavati in dejal poln upanja:

„Sem že gotov. Lahko greva.“

„Sinek, tako hitro pa le ne gre. Obleke še tudi nimava. Se tri dni. Pokaži, koliko prstov.“

„Ena, dva tri! Je to nedelja?“

„Ne, petek. In z vlakom se bova peljala.“

Sestra ga je dovolj prepričljivo izmamila iz maminega objema in na Verino veliko začudenje je namesto njega ona imela mokre oči.

Pred izhodom iz bolnice jo je prevzel tisti grenki občutek osamljenosti. Telefonska govorilnica na levi strani jo je dobesedno spodbudila. Poklicala ga bo. Neumnost! Nesmisel! Kaj če se javita žena ali sin? Lahko ima srečo. Kaj jo že lahko stane to tveganje? V denarnici so bili trije kovanci.

(dalje prihodnjič)

Am westlichen Ende der „Schilleranlagen“, eines kleinen Parks mit Linden und Buchen, unter denen sich Sandwege hinziehen, des lausitzer Städtchens Bautzen (sorbisch Budyšin) steht ein sehr schönes modernes Theater. Es ist recht reichlich zehn Jahre alt und heißt „Deutsch-sorbisches Volkstheater“. Das alte Haus dieser Berufsbühne, das weiter im Zentrum der Stadt gestanden hatte, mußte wegen hoffnungsloser Baufälligkeit abgerissen werden. Fremde Besucher des heutigen Theaters, selbst die einheimischen deutschen und sorbischen, sind sich beim Betreten des Hauses kaum bewußt, welche Bedeutung ein solches Gebäude für ein kleines Volk wie das sorbische hat. Man geht ja auch nicht ins Theater, um über die Geschichte der Institution nachzudenken, sondern, um sich dem theatralischen Vergnügen auf der Bühne hinzugeben.

Am internationalen Simposium zum Thema Theater wirkte auch Maja Haderlap mit.

(Fotos: M. Bulang)

Von der Wirkung dieser „moralischen Anstalt“ wußten patriotisch gesinnte sorbische Männer wie Jakub Bart-Cišinski, Mikławš Andricki und andere schon vor hundert Jahren, als sie für die Laiengruppen in den Dörfern geeignete Stücke zu beschaffen versuchten. In den meisten Fällen übersetzten sie zunächst aus dem Tschechischen oder Polnischen, besannen sich dann der eigenen literarischen Fähigkeit und legten selbst Stücke vor, wie Čišinski sein historisches Drama „Na hrodzišću“ (Auf dem Burgwall) im Jahre 1880, das 1897 im „Keglerheim“ in Bautzen aufgeführt wurde.

Es ist das erste originale sorbische Theaterstück. Selbstverständlich wurde es von Amateuren gespielt, Lehrern, Bauern und Handwerkern. Der Autor selbst half bei der Einstudierung, besorgte Kulissen und rief als katholischer Geistlicher von der Kanzel herab zum Besuch des eigenen Stückes auf. Čišinski und seine Zeitgenossen waren sich der Wirkung solcher Theaterarbeit als „nationaler Schule“ bewußt. In ihr wurde Sprache, Geschichte, Moral und Bewußtsein gelehrt. Selbst die Beschäftigung der jungen Schauspieler mit dem vorgelegten Text betrachtete man als ein Stück

Lausitzer Sorben und ihr Theater

Notizen von einer Festwoche von Jurij Koch

wichtiger Arbeit für das eigene Volk, das einer übermächtigen imperialen deutschen Assimilierung ausgesetzt war. Čišinski schrieb vor 90 Jahren: „Richtiges und wahrhaftiges Theater ist eine mächtige Anstalt der Bildung, der Verbreitung verschiedener Gedanken und hoher Ideen, die in das Volk getragen und in ihm verwurzelt werden.“

Es ist daher nicht verwunderlich, daß die Sorben, in erster Linie die aus Kriegsgefangenschaft und Gefängnissen heimkehrten Theaterspieler, sofort nach dem Kriege an die Gründung eines Berufsensembles dachten. Es sollte an die progressiven Traditionen anknüpfen, auf die man mit berechtigtem Stolz verweisen konnte. Selbst in der Zeit des Faschismus, in der ab 1937 jedes öffentlich gesprochene und gedruckte sorbische Wort verboten war, wur-

de das Theaterspiel als eine Art des politischen Widerstandes genutzt.

Im August 1936 spielten sorbische Studenten anlässlich ihres Jahrestreffens auf dem Burgwall in Kopsin Jurij Wjelas Stück „Paliwaka“ (Der Lindwurm), dessen sinnbildliche Anspielung auf die nahende Tragödie von den Zuschauern verstanden wurde. Die Vorstellung gestaltete sich zu einer antifaschistischen Demonstration. Auf befreitem Boden dann konnte bereits im Jahre 1948 ein alter Traum verwirklicht werden: Die Gründung einer sorbischen Berufsbühne, des Sorbischen Volkstheaters. Die Inszenierungen des kleinen Ensembles, dessen Mitglieder sofort eine erstaunliche Professionalität auszeichnete, vor allem seinen ersten Intendanten Jan Krawc, waren fast ausnahmslos ausverkauft.

Ich entsinne mich, wie wir

als Kinder dem klapprigen grauen Bus mit der Aufschrift „Serbske ludowe dźiwadło“ bis zur Spielstätte nachgefahren waren, im Winter manchmal mit einem Brikett in der Tasche, das als Eintrittsgeld genommen und an Ort und Stelle in den Ofen des Saals der Dorfgaststätte geworfen wurde. Eine Handvoll der damaligen Schauspieler sind heute noch am Theater, einige von ihnen verkörpern mit der ihnen zustehenden Berühmtheit, falls der Begriff bei einem kleinen Volk von etwa 80.000 Menschen überhaupt berechtigt ist, den Weg des kulturellen und geistigen Aufstiegs einer Minorität. Diesen Weg soll man sich aber nicht gradlinig und ohne Hindernisse vorstellen, was dem slowenischen Leser dieser Zeilen auch nicht einfallen wird.

Im Jahre 1963 vereinigte sich das „Sorbische Volkstheater“ mit dem „Stadttheater Bautzen“ zum einzigen zweisprachigen Nationalitätentheater der DDR, das in diesen Tagen ein doppeltes Jubiläum feierte, nämlich den 40. Jahrestag der sorbischen Berufsbühne und den 25. Geburtstag der Vereinigung mit dem deutschen Ensemble der Stadt. Für die Intendanz waren die historischen Daten Anlaß für eine Reihe von Veranstaltungen, die von der Öffentlichkeit, auch der internationalen, stark beachtet wurden.

Der 10. Tag der sorbischen Poesie, ein Fest, das jedes Jahr einem sorbischen

Dichter der Vergangenheit gewidmet ist und vom Arbeitskreis sorbischer Schriftsteller ins Leben gerufen wurde, war in diesem Jahr Jozef Nowak gewidmet, dem wohl bekanntesten Lyriker und Dramatiker der ersten Hälfte unseres Jahrhunderts. Die mehr als 400 Plätze des Theaters reichten nicht aus, um alle Besucher aus der Stadt und den sorbischen Dörfern aufzunehmen, die zum Programm gekommen waren, das Schriftsteller gemeinsam mit ihren ausländischen Gästen, unter ihnen Maja Haderlap und Andrej Kokot aus dem slowenischen Kärnten, den Schauspielern und Musikanten gestaltet hatten.

Am nächsten Tag fand eine Soiree mit dem Titel „Druzy a my – Die anderen und wir – Ein Beitrag zur solidarischen Welt“ statt, ein literarisches Programm mit Texten von Lessing, Zweig, Dyrlich, Bržan, Lichatschow..., in denen Gedanken der Toleranz und Solidarität geäußert wurden. Die Festwoche, die mit einer Premiere des Sorbischen Kindertheaters, das von der Berufsbühne organisatorisch und künstlerisch betreut wird, begonnen hatte, klang mit einem internationalen Theaterkolloquium aus.

Theatermacher und Theoretiker, Autoren und Hochschulpromoren des Landes sowie Gäste aus der ČSSR, Polen, der BRD, Österreich (Maja Haderlap hielt hier ein stark beachtetes Referat über die slowenische Laienspielbewegung in Kärnten) berieten über die Bedeutung des Theaters für ethnische Gruppen, die auf der Suche nach ihrer nationalen Identität sind.

Die Festwoche war angefüllt mit nützlicher gedanklicher und praktischer Arbeit, eine Begegnung mit Freunden und Gleichgesinnten, ein doppelter Geburtstag, an den man sich bei ähnlicher Gelegenheit gern erinnern wird.

Jurij Koch, znani lužiškosrbski pisatelj, ki ga poznamo po njegovih literarnih delih in pisateljskih srečanjih na Obirskem, je za Slovenski vestnik napisal pričujoči prispevek, v katerem opisuje pomembnost gledališča za lužiškosrbsko narodno skupnost v Nemški demokratični republiki ter slavnostni teden, posvečen gledališču in poeziji, na katerem sta sodelovala tudi naša koroška pesnika Maja Haderlap in Andrej Kokot. Kot je znano, je slavnostni teden potekal v znamenju 40. obletnice poklicnega gledališča v Budyšynu in 10-letnice festivalov lužiškosrbske poezije.

Die Theater und Literatur-Abende wurden von einer großen Zahl Kulturinteressierter besucht.

Neporaženi...

**SLOVENSKI
VESTNIK**
ŠPORT

Boljšje kot prvemu moštvu Slovenskega atletskega kluba, uspeva moštvu pod 23: v vsem prvenstvu še ni bilo poraženo, za vodečim Trgom zaostaja le za 1 točko.

Z najvišjo zmago v sezoni je „rezerva“ SAK v nedeljo dokazala, da zares sodi v sam vrh lestvice moštev pod 23 koroške lige. Mladi slovenski nogometaši so premagali Wietersdorf kar z 8:0 (največ golov – 9:2 – so doslej dosegli proti ATSV Wolfsberg) in si tako zagotovili izvrstno drugo mesto. Še bolj razveseljivo pa je, da so izredno nadarjeni igralci v vseh letošnjih petnajstih tekmah ostali neporaženi in da le z eno točko zaostanka

za Trgom zasedajo drugo mesto.

Najboljši strelca mladega moštva SAK v vseh teh tekmah je bil Aleksander Kurasch, ki je tudi na nedeljski tekmi proti Wietersdorfu enkrat zadel. Ostale gole so dosegli: Mladen Jovičević (2), Adrian Kert (2), Silvo Kummer (1), Franci Wieser (1) ter Boris Sturm (1). Tekma pa je pokazala, da so mladi res dobro pripravljeni.

Moštvo SAK pod 23 je izvrstno uigrano in očitno dobro trenira. Z njimi deli zadovoljstvo sektorski vodja Albin Waldhauser (levo zadaj). Slika: Mohar

Nogometno ogledalo

SAK – Wietersdorf 1:1 (0:0)
Trnja vas, 200 gledalcev, sodnik Sintitsch (negotov); **postava SAK: Dalanovič; F. Sadjak, L. Sadjak, Čertov (81. M. Wieser), Woschitz (55. Pasterk); Kreutz, Burger, Kunčič, Galo; Luschnik. Hanser. Gol za SAK: Hanser (65., enajstmetrovka po prekršku).**

ATUS Borovlje – VSV/Beljak 1:0 (0:0)
Borovlje, 150 gledalcev, sodnik Ebner (dober); **postava Borovljje: Begusch; Just, Kohls, Sagmeister, Ottacher; Bergmann, Schweiger, Weratschnig, Maver; Schaar, M. Spendier. Gol za Borovlje: Sagmeister (89.). Ostali rezultati: Magdalen – Trg 0:4, ATSV Wolfsberg – Rapid Lienz 2:1, Matri – SV Šentvid 0:1, Šmohor – Pliberk 0:2, Breže – Mölltal 4:2.**

Šmihel – Frantschach 0:0 (0:0)
Šmihel, 100 gledalcev, sodnik Hauk (povprečen); **postava Šmihela: Leitgeb; Amrosch, Pajenk, Buchwald (35. H. Berchtold), Sumnik; Djurič, H. Kraussler, W. Kraussler, Gros; Golautschnig, A. Blažej (70. Grobelsnik). Po zelo slabi tekmi pravičen remi, saj si nobena ekipa ni zaslužila zadetka.**

Dobrla vas – Liebenfels 1:1 (1:0)
Dobrla vas, 150 gledalcev, sodnik Hauk (dober); **postava Dobrle vasi: Novak; Appe, Sirnik, Par, Mišič; Pizzera, Vugrinc, Sadjak; Roscher, Partej, Lesjak. Gol za Dobrlo vas: Roscher (13.). Ostali rezultati: Klopinj – Ruda 1:0, Šentandraž – Bad St. Leonhard 2:2, SCA Šentvid – Žitara vas 0:3, Mostič – ASV Celovec 1:1, ASK Celovec – Treibach 0:2.**

Rožek – Bilčovs 2:0 (0:0)
Rožek, 250 gledalcev, sodnik Fischer (povprečen); **postava Bilčovsa: Woschitz; F. Quantschnig, Schlemitz, Kuess, Schellander; Partl, Maierhofer, Ogris, A. Krainer; Stojilkovski, A. Quantschnig. – Favorit se je zaslužno uveljavil predvsem v drugem polčasu in bi bil lahko zmagal še višje, če ne bi bil najboljši Bilčovščan tokrat vratar Woschitz. Ostali rezultati: ASV Lienz – Šentjakob 0:0, Baško jezero – Sachsenburg 2:2, Lendorf – Brnca 0:2, Treffen – Radenthein 0:0, Dellach – Weißenstein 5:1, Wernberg – Irschen 1:4.**

Reichenfels – Sele 2:0 (2:0)
Reichenfels, 10 gledalcev, sodnik Fanzott (povprečen); **postava Selanov: M. Oraže; Stanko, K. Hribernik (70. N. Olip), Mak, Užnik; Wieser, Fera, Z. Oraže, N. Hribernik; A. Oraže, Čertov. – Selani so dobro igrali, a nesrečno podlegli. Vsekakor bi poteku ustrezal neodločen izid. Ostali rezultati: Metlova – Sinča vas 1:1, Šentpavel – Žrelec 1:3, Velikovec – Tinje 2:0, Podkarnos – Grebinj 1:1, Železna Kapla – Globasnica 0:2, KAC Celovec – Galicija 0:1.**

Zapravljena točka!

Slovenskemu atletskemu klubu prihaja zimski odmor ravno v pravem času. Po tekmi proti Pliberku slovenski igralci niso več v dobri formi pa tudi ne več v stanju zaigrati z najboljšimi igralci. Zdaj se očitno nekoliko maščuje, da so mladi, novi igralci premalokrat dobili priložnost, da bi z vključevanjem v igro pridobili izkušnje v koroški ligi. Da moštvo manjka več izkušenih igralcev, je potrdila tudi nedeljska tekma proti Wietersdorfu, v kateri je SAK v bistvu po sreči rešil vsaj še eno točko.

SAK je sicer imel v prvih desetih minutah kar tri lepe priložnosti, ki pa jih ni znal izkoristiti. Polagoma so gostje prevzeli iniciativo in do odmora bi si bili lahko priborili že lepo prednost. Toda

obramba, ki je bila pod vodstvom kapetana Mihe Kreutza še najboljši del moštva, in odlični Dalanovič sta obvarovala vrata pred zadetki. V drugi polovici pa je sledila hladna prha: Nuart je po napaki obrambe z glavo dosegel prvi zadetek za Wietersdorf. Kazalo je, da bo SAK tokrat podlegel, a Manfred Luschnig je po lepi Burgerjevi podaji prodril v kazenski prostor, kjer ga je branilec enotstavno podrl. Enajstmetrovko, ki jo je dosodil sodnik Sintitsch je hladnokrvno izkoristil najboljši strelca koroške lige Arthur Hanser. Izgubljena točka se slovenskim nogometašem kljub temu maščuje, saj so zdrknili na 4. mesto lestvice, za vodečim moštvom iz Lienza zaostajajo tri točke.

Poleg Dalanoviča še najboljši igralec Miha Kreutz. Slika: Arhiv

SŠZ II še vedno brez poraza!

Šahisti Slovenske športne zveze/Posojilnica Celovec II so tudi po četrtem kolu v koroškem šahovskem prvenstvu neporaženi! V soboto so v tekmi proti vodečemu moštvu iz Wolfsberga iztržili neodločen rezultat 4:4 in si tako zagotovili možnost za osvojitve prvega mesta v tem razredu. SŠZ II je po neodločenem izidu samo pol točke za Wolfsbergom na drugem mestu. Zmagali so Rupert Reichmann, Ivan Lukan in mag. Filip Ogris-Martič, remizirala sta dr. Jozi Amrusch in Branko Kolter. Izgubila pa sta mag. Peter Waldhauser in mag. Mirko Laussegger.

Šolarji SAK so četrti

Tudi šolarji SAK letos dobro tekmujejo. V zadnji tekmi pred zimskim odmorom so premagali sovrstnike iz ATUS Borovlje s 3:0 in si tako zagotovili četrto mesto na lestvici. V vsem prvenstvu so letos le trikrat izgubili.

Koroška liga

1. Lienz	15	9	4	2	31:12	22
2. Breže	15	7	6	2	29:16	20
3. Trg	15	6	7	2	31:13	19
4. SAK	15	7	5	3	26:13	19
5. Borovlje	15	7	2	6	22:15	16
6. Pliberk	15	5	6	4	21:17	16
7. Wolfsberg	15	6	4	5	19:19	16
8. VSV/Beljak	15	5	5	5	17:17	15
9. Matri	15	6	3	6	17:27	15
10. SV Šentvid	15	4	5	6	13:13	13
11. Mölltal	15	4	5	6	19:26	13
12. Wietersdorf	15	5	3	7	23:33	13
13. Šmohor	15	1	5	9	12:32	7
14. Magdalen	15	1	4	10	12:39	6

Spodnja liga-vzhod

1. Klopinj	15	9	4	2	18:10	22
2. Treibach	15	10	1	4	50:22	21
3. St. Leonhard	15	7	6	2	34:19	20
4. Žitara vas	15	8	3	4	27:11	19
5. Liebenfels	15	8	2	5	28:22	18
6. Dobrla vas	15	6	6	3	23:18	18
7. Šentandraž	15	5	6	4	20:19	16
8. Frantschach	15	6	3	6	23:23	15
9. Mostič	15	5	4	6	22:17	14
10. Ruda	15	6	2	7	20:18	14
11. ASV Cel.	15	5	3	7	16:18	13
12. ASK Cel.	15	4	2	9	20:25	10
13. Šmihel	15	3	4	8	16:27	10
14. SCA Šentvid	15	0	0	15	2:70	0

Spodnja liga-zahod

1. Irschen	15	9	4	2	36:17	22
2. Rožek	15	8	5	2	22:13	21
3. Brnca	15	9	2	4	24:17	20
4. Sachsenburg	15	6	6	3	28:23	18
5. Radenthein	15	7	3	5	29:19	17
6. ASV Lienz	15	5	5	5	11:11	15
7. Šentjakob	15	6	3	6	19:31	15
8. Lendorf	15	4	6	5	30:27	14
9. Baško jezero	15	6	2	7	22:27	14
10. Treffen	15	4	5	6	21:22	13
11. Bilčovs	15	3	6	6	14:21	12
12. Weißenstein	15	4	4	7	14:23	12
13. Wernberg	15	5	1	9	25:31	11
14. Dellach	15	2	2	11	16:29	6

1. razred D

1. Žrelec	15	11	3	1	42:13	25
2. Velikovec	15	8	5	2	25:14	21
3. Grebinj	15	7	4	4	35:26	18
4. Zel. Kapla	15	7	3	5	23:19	17
5. Metlova	15	6	5	4	19:20	17
6. Reichenfels	15	6	3	6	19:18	15
7. Sele	15	6	3	6	22:26	15
8. Sinča vas	15	5	4	6	21:20	14
9. Globasnica	15	5	4	6	20:25	14
10. KAC Cel.	15	4	5	6	13:13	13
11. Podkarnos	15	3	7	5	14:17	13
12. Šentpavel	15	4	4	7	27:34	12
13. Galicija	15	4	1	10	15:28	9
14. Tinje	15	3	1	11	17:39	7

Prvi poraz

Konec zmagovite serije Selanov v namiznoteniškem prvenstvu koroške lige: Selani so doma izgubili proti KAC z 2:6. Edini točki je dosegel Ramovš. Tekmovala je tudi druga ekipa; v spodnji ligi je v Mostiču dosegla neodločeno 5:5. Točke so dosegli: Kocmanek (2), Mirko Oraže (1).